

دارالتبلیغ بین المللی

مرکز جهانی بهائی

۲۸ نوامبر ۲۰۰۴

کلیه مشاورین قاره‌ای ملاحظه نمایند

همکاران عزیز و محبوب

از سال ۱۹۹۶ تاکنون، عالم بهائی قوای خود را بر دستاورد عمده واحدی، یعنی پیشبرد جریان دخول افواج مقبلین متمرکز ساخته است. طبق بیان بیت‌العدل اعظم، توجه و تمرکز ما بر این هدف فوق‌العاده مبرم "در این مرحله از ترقی و تقدّم امر مبارک و در این وضعیت جامعه انسانی، یک ضرورت است." (ترجمه - پیام ۳۱ دسامبر ۱۹۹۵، اعلام نقشه چهارساله) هم‌اکنون در تعداد فزاینده‌ای از مجموعه‌های هم‌جوار که برنامه‌های فشرده رشد را شروع کرده‌اند، آغاز رشد سیستماتیک را می‌توانیم مشاهده کنیم. در این مجموعه‌های هم‌جوار، احباء و تشکیلات الگوی فعالیت را استقرار بخشیده‌اند "که همه افراد جامعه، هر یک شخصاً با شور و شوق و به طور منظم در آن شرکت" (پیام ۱۵۳ بدیع) جُسته و قابلیت ایجاد تعادل بین مقتضیات توسعه و تحکیم و در عین حال جذب تعداد دائم‌التزایدی از مؤمنین را به منصفه ظهور رسانده‌اند. ما با وقوف بر این که نقشه پنج‌ساله "مستلزم سرعت بخشیدن به این جریان حیاتی" (پیام ۱۵۸ بدیع) یعنی دخول افواج مقبلین است و "چنین پیشرفتی در قبال اوضاع کنونی جهان ضروری است" (پیام ۱۵۳ بدیع)، از هر یک از شما، مشتاقانه و خوش‌بینانه تقاضا داریم، توجه خود را بر اقداماتی متمرکز سازید که مجموعه‌های هم‌جوار بیشتر و بیشتری را در مدت‌زمان باقی‌مانده از نقشه قادر سازد به مرحله فشرده رشد برسند. با کسب هدایت از بیانات بیت‌العدل اعظم و استفاده از تجربه سفرهایمان و اطلاعات مندرج در گزارش‌های شما، سعی کرده‌ایم عوامل لازم برای حصول "توسعه عظیم و مداوم جامعه بهائی" (پیام ۱۵۳ بدیع) را مورد تحلیل قرار داده و بینش‌ها و درس‌هایی را استخراج نماییم که مایلیم با شما در میان بگذاریم. این مکتوب سه مضمون عمده را مورد بحث قرار می‌دهد: تجربه اخیر با آموزش سرعت یافته، که همچنان سیاست و خط مشی اصلی در افزایش منابع انسانی کافی برای رشد سیستماتیک باقی می‌ماند؛ انباشت اطلاعات و یادگیری از برنامه‌های فشرده رشد که در حال حاضر در جریان است؛ و بحث لزوم تبلیغ در شرایط و قرائن فعلی. در خاتمه، از شما و معاونین شما تقاضا می‌شود که با شور و حرارت، جریان توسعه نویدبخش‌ترین مجموعه‌های هم‌جوار را شدت بخشید و مساعی یاران را در جهت ابلاغ پیام حضرت بهاء‌الله هدایت کنید.

تعلیم جمعی کثیر – تلاش برای "گروه قابل ملاحظه‌ای از احبای مخلص و با کفایت که شرایط لازم برای پیشرفت پایدار را می‌توانند تشخیص دهند" [پیام ۹ ژانویه ۲۰۰۱ (از پیام بهائی، شماره ۲۵۸)]

از زمان دریافت هدایت مذکور در پیام ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳ بیت‌العدل اعظم، هر یک از ممالک "هدفش افزایش تعداد افرادی است که ... مراحل متوالی دوره‌های مؤسسه‌های کارآموزی را طی می‌کنند." (پیام ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳) اخیراً، مبتنی بر تجربه حاصله در تعدادی از مجموعه‌های هم‌جوار، احباء و تشکیلات در این مجموعه‌های هم‌جوار را تشویق کرده‌ایم جمعی کثیر از یاران را به طی کردن سلسله اصلی دروس کمک کنند و این کار را با سرعت و شتاب انجام دهند. زیرا در نقاطی که این اتفاق افتاده بود، مشاهده پویایی جدید و آمادگی تقویت شده‌ای برای رشد فشرده میسر بود. به طور اخص، پیشنهاد کرده‌ایم که در بسیاری از مجموعه‌ها حداقل ۴۰ تا ۵۰ نفر سلسله دروس اصلی را طی کنند. پرورش این گروه کثیر از منابع انسانی تعلیم‌دیده در سایر پیش‌شرط‌های رشد فشرده مانند تکثیر منظم حلقه‌های مطالعه و تقویت قابلیت و توانایی محافل روحانی محلی تأثیر مثبت داشته است. اما در عین حال، گاهی در اثر دلمشغولی در مورد هدف وصول به جمع کثیر مورد نظر، مشکلاتی رخ داده است.

در بعضی از نواحی، اشتیاق احباء و تشکیلات به تحقق اهداف مشخص در جریان مؤسسه، آنها را به حذف بخش‌هایی از دروس، بخصوص اجزاء عملی، که وجه ضروری آموزش می‌باشد، هدایت کرده است. اگر احباء هرگز قادر نباشند مهارت‌هایی را که فرا می‌گیرند به کار ببرند، در اجرای وظایف توسعه و تحکیم موفق نخواهند شد. معلوم شده است که حرکت سریع در جریان آموزش به معنای کاستن از تعداد ساعاتی که صرف هر درس می‌شود نیست؛ بلکه به معنای اتمام همان درس و تمرینات آن به طور کامل، اما در مدت زمانی کوتاه‌تر – شاید در طی روزها به جای هفته‌ها یا هفته‌ها به جای ماه‌ها – است. رهیافتی متعادل لازم است که از ورطه‌های بالقوه آموزش سریع که از پرورش مهارت‌ها و تزیید فعالیت‌ها عاجز است، یا آموزش بی‌پایان برای حصول قابلیت‌هایی که با تجارب عملی به طور کامل‌تر حاصل می‌شود، اجتناب و احتراز نمایند.

متوجه شده‌ایم که گاهی تمرکز بر کمک به پنجاه نفر جهت طی سلسله دروس به دیدگاه‌هایی انعطاف‌ناپذیر و فوق‌العاده ساده‌انگارانه منجر شده است. در بعضی مجموعه‌های هم‌جوار که دارای کلیه منابع لازم و اقدامات اساسی برای رشد فشرده هستند، شروع برنامه رشد به تأخیر افتاده زیرا فی‌المثل فقط ۴۶ نفر سلسله دروس را به طور کامل گذرانده‌اند. در این ضمن، در مجموعه‌هایی که هدف ۵۰ نفر حاصل شده، گاهی این انتظار وجود داشته که این تحقق هدف به خودی خود به رشد منتج گردد. در چنین مواردی به خاطر داشتن این نکته حائز اهمیت است که تشویق چهل یا پنجاه نفر به تکمیل این سلسله

دروس دستورالعملی سحرآمیز نیست. بلکه شاخصی است که باید با توجه به سایر شرایط و نیز موفقیت‌های حاصله در تماس با نفوس و تبلیغ امر مبارک در مجموعه به آن نگاه شود. در مجموعه‌هایی با جمعیت بهائی نسبتاً اندک، تلاش برای دستیابی به جمعی کثیر به نحوی نسبتاً متفاوت پیش می‌رود. در ابتدا نتیجه آموزش فشرده ممکن است عبارت از گذراندن سلسله دروس توسط ۱۵ یا ۲۰ نفر از احباء باشد. این تلاش باید با تبلیغ پرشور و حرارت تقویت گردد تا تعداد اعضاء جامعه متدرجاً افزایش یابد و همراه با آن تعداد منابع انسانی تعلیم‌دیده نیز افزون شود. اگرچه ممکن است این امر به آن معنی باشد که برای مجموعه‌ای که دارای تعداد کمتری بهائی است، تأمین شرایط برنامه فشرده رشد مستلزم صرف وقت بیشتری باشد، اما احباء تا آن زمان که مجموعه هم‌جوار به مرحله پیشرفته توسعه نائل گردد، از مجموعه تجربیات عمده‌ای در تبلیغ برخوردار شده‌اند.

فعالیت گسترده و فشرده مؤسسه در ماه‌های آینده همچنان خط مشی و تدبیری حیاتی برای سرعت بخشیدن به حرکت تعداد کثیری از مجموعه‌ها به نقطه برنامه‌های فشرده رشد خواهد بود.

شروع برنامه فشرده رشد — "دخول صفوف مقبلین جدید در ظل امر الهی" (پیام ۱۵۳ بدیع)

اکنون که برای رشد متمرکز و فشرده در بسیاری از مجموعه‌های هم‌جوار پیشرفته شرایط لازم حاصل شده، "باید به فوریت برنامه‌های منظم برای توسعه و تحکیم ایجاد شود." (پیام ۹ ژانویه ۲۰۰۱) اگر واقع‌بینانه و عملی سخن بگوییم، در بدایت امر این بدان معنی است که احباء و تشکیلات در مجموعه‌های پیشرفته باید مراحل را برای شروع برنامه فشرده رشد و نقش طرح‌های تبلیغی به عنوان عامل سرعت دهنده رشد درک کنند.

وقتی مجموعه‌ای از یک طبقه به طبقه دیگر پیش می‌رود، تدابیری جدید متناسب با سطح توسعه آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. با نگاهی به فرایند برنامه‌ریزی، پیشرفت به وضوح در معرض توجه واقع می‌شود. می‌توانیم بگوییم که در مجموعه‌های C و B عموماً بر اقدام فردی تأکید می‌شود. نقش تشکیلات تشویق و تسهیل "روحیه جرأت و تهور" (پیام ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳) می‌باشد که به تعداد فزاینده‌ای از اقدامات اساسی منجر می‌شود. با رشد و توسعه مجموعه، این اقدامات فردی غالباً در مساعی جمعی مانند تشکیل گروه‌های تبلیغی یا هدایت فعالیت‌های گسترده و فشرده دعوت^۱ به صورت سیستماتیک در می‌آید. در مجموعه‌های A که برنامه‌های فشرده رشد شروع به اجرا می‌شود، اقدامات فردی بیش از پیش تزیید می‌یابد در حالی که نقش برنامه‌ریزی سازمانی در کل طرح اقدامات توسعه و تحکیم برجسته‌تر می‌گردد. طبیعی است که

¹ Invitation campaign

جریان مؤسسه، ازدیاد اقدامات اساسی، و جلسات بررسی و تأمل تداوم می‌یابد، اما خصوصیت جلسات تأمل و بررسی تکامل پیدا می‌کند و معاضدت در میان تشکیلات تشدید می‌شود.

علاوه بر معاضدت افزایش یافته و سطح پیچیده‌تری از برنامه‌ریزی که تعیین‌کننده خصلت مجموعه در مرحله رشد فشرده است، اقدام به تبلیغ از ابعاد وسیع‌تری برخوردار شده انرژی افزون‌تری می‌طلبد. به جای اتکاء بر الگوی پیوسته اما عادی و متوسط رشد که با مشارکت غیربہائیان در اقدامات اساسی ایجاد شده، سرعت بخشیدن به امر تبلیغ عموماً مستلزم شناسایی جمعیت‌های مستعد و پیگیری امر توسعه با تمام قوا می‌باشد. بیت‌العدل اعظم در مکتوبی که در تشویق یکی از محافل روحانی ملی که از یکی از مجموعه‌های پیشرفته‌اش بخواهد از "فرصت و موقعیتی که در میان جمعیت یکی از اقلیت‌ها فراهم آمده" استفاده نماید، تضاد در سرعت تبلیغ را اینگونه توضیح دادند، "مغتنم شمردن اینگونه فرصت‌ها مستلزم تحوّل عمده در سیاست گام به گام که نیازهای مجموعه‌ها را در مراحل اولیه پیشرفت تأمین می‌کند، می‌باشد." (ترجمه)

برنامه‌های فشرده رشد که اینک در بیش از ۵۰ مجموعه در سراسر عالم در دست اجرا است نتیجه یادگیری در این نقشه است که احباء و تشکیلات را قادر ساخته به تبلیغ پردازند و "دخول صفوف مقبلین جدید در ظل امر الهی" (پیام ۱۵۳ بدیع) را تحکیم بخشند. با اجرای این برنامه‌های رشد، یاران اصل دیرین را که "توسعه و تحکیم امرالله دو جریان جدانشدنی است که باید با هم به پیش روند" (نقل ترجمه از صفحه ۸۶ قرن انوار) به نمایش می‌گذارند و این که آنها باید منطبق و "به موازات جریان تربیت و تجهیز نیروی انسانی باشند."^۲ (پیام ۹ ژانویه ۲۰۰۱)

تجربه اخیر نشان می‌دهد که برنامه فشرده رشد شامل رشته‌ای از دوره‌ها است، که هر یک از آنها را می‌توان مدت سه تا شش ماه امتداد داد. یک دوره را می‌توان به مراحل شامل اقدامات برنامه‌ریزی، تبلیغ، و تحکیم، و توسعه منابع انسانی تقسیم کرد. توجه به تفصیل نحوه شکوفا شدن و پیش رفتن برنامه‌ها فشرده رشد فعلی آموزنده است:

- مرحله نخست در ایجاد آمادگی برای برنامه فشرده رشد عبارت از مشاوره‌ای است که در میان مؤسسات ثلاثه‌ای که در سطح مجموعه هم‌جوار خدمت می‌کنند؛ انجام می‌شود. این سه مؤسسه عبارتند از: عضو هیأت معاونت، لجنة تبلیغ منطقه‌ای و رشد مجموعه، و مؤسسه هماهنگ‌کننده‌ها. قابلیت مهم مؤسسات در ترویج دو حرکت اساسی توانایی تعبیر و تفسیر "هرم" منابع انسانی است،

^۲ توضیح مترجم: در متن انگلیسی آمده است: "جریان توسعه منابع انسانی که به همان اندازه قوی و نیرومند باشد..."

یعنی نگاه به توسعه منابع انسانی و سطح فعالیت متعاقب آن در مجموعه و تعیین آنچه که باید بعداً انجام شود.

مؤسسات در مجموعه ارزیابی می کنند که منابع انسانی در منطقه به چند نفر می توانند به طور مؤثر خدمت کنند. چند متحرّی و مؤمن جدید را در حلقه های مطالعه، کلاس های اطفال و جلسات دعا و مناجات موجود می توان جای داد؟ چند مورد دیگر از اقدامات اساسی را باید شروع کرد؟ چند گروه تبلیغی باید تشکیل داد؟ با چند نفر از احباء و متحرّیان می توان برای تبلیغ بیشتر و تزئید معارف در خانه هایشان ملاقات کرد؟ برنامه عملی چندماهه ای، مبتنی بر چنین ملاحظاتی، باید طرح شود.

- برنامه در جلسه تأمل و بررسی به احباء عرضه می گردد. در این مرحله از توسعه، اگرچه هنوز وقت برای تعهدات فردی وجود دارد، اما تشکیلات طرحی برای طرح تبلیغی که کاملاً مورد تعمق و بررسی قرار گرفته عرضه می دارند که کلیه احباء می توانند در آن نقشی داشته باشند. عموماً، هدف طرح، جمعیت های مستعد خواهند بود، که می توان از قبل آنها را شناسایی کرد یا در مشاوراتی که در جلسه بررسی و تأمل صورت می گیرد در مورد آنها تصمیم گرفت.
- بعد از مشورت و برنامه ریزی، مرحله بعد، که ممکن است تقریباً دو تا چهار هفته طول بکشد، از طریق تبلیغ پر شور و حرارت، و طرح تبلیغ دسته جمعی، بر امر توسعه متمرکز خواهد بود. در بعضی از مجموعه ها این مساعی تبلیغی به تسجیل تعداد زیادی از نفوس منجر خواهد شد؛ در دیگر مجموعه ها، تعداد متحرّیان بالقوه به میزان زیادی افزایش خواهد یافت.
- بعد از مرحله تبلیغ شدت یافته، تحکیم منظم از طریق وارد ساختن درصدی از احبای جدید و خانواده هایشان در اقدامات اساسی صورت می گیرد. در مورد کسانی که بلافاصله وارد جریان مؤسسه نمی شوند، ملاقات های در منزل را می توان سازماندهی کرد. این مرحله بنفسه مؤمنین جدید را افزایش خواهد داد.
- در این ضمن، تعلیم منابع انسانی در تمام مدت ادامه می یابد، تا مؤمنین جدید مراحل متوالی دروس را طی کنند تا برای دور بعدی برنامه فشرده رشد منابع انسانی بیشتری فراهم آید و به این ترتیب "سیستم به طور یکپارچه در حالت مداوم توسعه خواهد بود." اگرچه تبلیغ فشرده و متمرکز، تحکیم و تعلیم به طور متوالی در برنامه رشد وارد می شوند، اما در مقاطعی خاص آنها فعالیت های مقارن و هم زمان می باشند.

● با مشاوره در میان مؤسسات در مجموعه برای ارزیابی نتایج حاصله یک دور به انتهای می‌رسد. در نتیجه، عناصر برنامه، مبتنی بر آنچه که در این دور فرا گرفته شده، مورد تجدید نظر و اصلاح قرار می‌گیرد و دور بعدی فعالیت بلافاصله در جلسه بررسی و تأمل سراسر مجموعه آغاز می‌شود. بعضی از وجوه برنامه فشرده رشد ممکن است با توجه به شرایط مجموعه‌های خاص متفاوت باشد. مضافاً، دور دوم ممکن است دقیقاً اقدامات دور اول را تعقیب نکند، اما تا کنون تجربه حاصله در محیط‌های گوناگون الگوی کلی را که در بالا ذکر شد منعکس می‌سازد.

نمونه‌ای از برنامه فشرده رشد مجموعه روستایی مورون Murun در مغولستان است. تا پایان سال سوم نقشه، ۴۶ نفر در مجموعه مزبور کل مراحل متوالی دروس را گذرانده بودند. فعالیت‌های ثابت و مداوم تبلیغی به تسجیل ۲۲۸ نفر در سال مزبور منجر گردیده بود، که جمعیت بهائی را به قریب پانصد نفر رساند. برنامه فشرده رشد برای افزایش چشمگیر مسجّلین در ماه ژوئن ۲۰۰۴ آغاز شد. پیش‌بینی شد که سال اول برنامه شامل چهار دوره سه ماهه خواهد بود. تحلیلی از منابع انسانی نشان داد که راهنمایان بیشتری ممکن است مورد نیاز واقع شوند، بنابراین دور اول با دوره فشرده دوهفته‌ای آموزش کتاب ۶ و ۷ مؤسسه روحی آغاز شد که تعداد کسانی را که مراحل متوالی را طی کرده بودند به ۷۱ نفر رساند. بعد از این مرحله آمادگی، طرح تبلیغی دوهفته‌ای شروع شد. نوزده گروه سه تا پنج نفره تبلیغی بسیج شدند و با ۷۸۰ نفر ملاقات کردند که به اقبال دویست نفر، از جمله ۶۰ نوجوان، منجر گردید. مرحله تحکیم دو ماهه بلافاصله بعد از آن به مرحله اجرا در آمد و با اقدامات اساسی و ملاقات‌های خانه به خانه با مؤمنین جدید و افراد مستعد تماس حاصل گردید. در طی چند هفته سی نفر از این افراد سه کتاب اول از سلسله دروس را به انتهای رساندند و ۱۳۷ نفر از کودکان در کلاس‌های اطفال شرکت کردند. در اوائل ماه نوامبر، وقتی که اکثریت بهائیان جدید در جریان مؤسسه و اقدامات اساسی وارد شدند، یاران در مجموعه مورون احساس کردند آماده‌اند دور دوم برنامه رشد را شروع کنند. در طی یک هفته طرح متمرکز تبلیغی به اقبال ۷۳ مؤمن جدید و ده جلسه جدید مرتب دعا و مناجات، ۳۲ ملاقات تزئید معارفی، ۱۳ حلقه مطالعه و یک گروه نوجوانان منتج گردید.

هدف برنامه فشرده رشد، با توجه به اوضاع و شرایط ممکن است افزایش چشمگیر در جامعه علاقمند باشد که مؤمنین جدید در طول ماه‌های بعد به ظهور برسند. این هدف اولین دور برنامه فشرده رشد بود که در اوت ۲۰۰۴ در کراچی پاکستان، مجموعه‌ای روستایی با یک محفل روحانی محلی، شروع شد. مؤسسات در مجموعه منابع انسانی و اقدامات اساسی را برای حصول آمادگی جهت برنامه‌ریزی طرح تبلیغی و فعالیت‌های پیگیری ارزیابی کردند. متعاقباً، در جلسه بررسی و تأمل، اجباء ۱۲ گروه تبلیغی با

شرکت ۵۶ نفر تشکیل دادند، که فهرستی از ۴۰۰ تن از دوستان، منسوبین، همسایگان و همکارانی را که باید با آنها تماس گرفت، تهیه نمودند. دورهٔ بازآموزی کتاب ۶ درست قبل از شروع طرح تبلیغی دو هفته‌ای منعقد گردید. امر مبارک به ۱۵۴ نفر ابلاغ گردید، که ۵۳ نفر از آنها موافقت کردند که به حلقه‌های مطالعه پیوندند، نه نفر ابراز علاقه کردند که فرزندان‌شان را به کلاس‌های اطفال بفرستند، هشت نفر دیگر تقاضا کردند که در جلسات دعا و مناجات حضور یابند، و ۷۱ نفر از نوجوانان در برنامهٔ نوجوانان ثبت نام کردند. فعالیت‌های پیگیری در دست اجرا است.

احیاء امر تبلیغ — "باید اعظم عشق و دل‌بستگی ما در زندگی باشد." (ترجمه - بیان حضرت ولی امرالله، صفحه ۶۸
Bahá'í Administration)

تعلیم احبّاء برای ایفای وظایف توسعه و تحکیم جزء لازم و مکمل سیاست توسعهٔ منظم منابع انسانی است که ما از سال ۱۹۹۶ تا کنون تعقیب کرده‌ایم. بیت‌العدل اعظم، به طور اخص، توضیح فرمودند که تحقق هدف پیشبرد دخول افواج مقبلین "منوط به افزایش سریع تعداد مبلغین امرالله است." (پیام ۲۶ دسامبر ۱۹۹۵) حکایاتی از جوامع مختلف در سراسر عالم شاهدی است صادق بر تأثیر دوره‌های مؤسسه بر اشتعال روح تبلیغ در میان احبّاء و انتقال مهارت‌ها برای آن که آنها مبلغین مؤثری گردند. اما در بعضی نقاط، اظهار شده است که احبّاء قبل از شروع به تبلیغ "منتظر" شرایط خاصی هستند - تا وقتی که مجموعهٔ آنها به سطح B رسیده باشند، تا وقتی که ۵۰ نفر از یاران در مجموعهٔ مزبور سلسله دروس را به طور کامل طی کرده باشند، تا وقتی که برنامهٔ رشد را شروع کنند، و غیره. اما، همانطور که می‌دانیم، وظیفهٔ ما برای تبلیغ امر مبارک منوط به آن نیست که در چه مجموعه‌ای زندگی می‌کنیم و چند درس را گذرانده‌ایم. حضرت بهاء الله می‌فرماید: "قَدْ كَتَبَ اللَّهُ لِكُلِّ نَفْسٍ تَبْلِيغَ أَمْرِهِ." (روح ملک پاریس، کتاب مبین، ص ۵۴)

ما در مجموعه‌های گوناگون، در سطوح مختلف، مشاهده کرده‌ایم احبّائی که تعلیم دیده‌اند غالباً برای مبادرت به عمل بسیج نشده‌اند. مدت‌ها قبل از آن که مجموعه‌ای به مرحلهٔ توسعه و آگاهی جمعی برای شروع و ادامهٔ برنامهٔ فشردهٔ رشد واصل شود، به احبّائی که در جریان مؤسسه هستند باید مساعدت شود که وارد میدان عمل و اقدام شوند. فی‌المثل، یارانی که تعلیم می‌بینند که به عنوان راهنما خدمت کنند ممکن است در یافتن گروهی از نفوس برای شرکت در حلقه مطالعه نیاز به کمک داشته باشند. احبّائی که کتاب دوم را به انتهی رسانده‌اند باید بلافاصله برای ملاقات‌های خانه به خانه به کار گرفته شوند، و نفوسی که کتاب مربوط به تبلیغ مؤثر را مطالعه کرده‌اند نباید برای تشکیل گروه تبلیغی منتظر شوند که مجموعهٔ آنها به سطح A برسد. آنچه که بعضی از یاران، بخصوص در مناطق شهری، نیاز دارند دسترسی به جمعیت مستعد

است که ممکن است به مبتدیانی برای شرکت در اقدامات اساسی و، مضافاً، به حصول اعتماد به نفس برای مراجعه به غیربهایان منجر گردد. مساعی مبذوله برای تهیه فهرستی از یاران، خانواده، همسایگان، و همکاران و دعوت از آنها مثمر ثمر بوده اما برای بسیاری از بهائیان این فهرست‌ها ممکن است زود تمام شود و لازم آید که در خارج از حیطه مزبور در جستجوی افراد باشند. گاهی اوقات نفوسی از احباء هستند که به طور اخص برای رجوع به جمعیت‌های مستعد مناسبند و آنها می‌توانند افرادی را به اقدامات اساسی که توسط سایر احباء برگزار می‌گردد جذب کنند.

فرصت‌ها و معضلات در تبلیغ امر مبارک ممکن است در انواع گوناگون مجموعه‌ها متفاوت باشد، اما هر شرایطی که حکمفرما باشد، اولویت مسئولیت ما باقی می‌ماند و آن ابلاغ پیام الهی در این یوم به عالم انسانی است که مشتاق "قوة ناجیه امر حضرت بهاءالله" (ظهور عدل الهی، ص ۱۰۲) می‌باشد. در آن نقاط عالم که "وارد کردن تعداد کثیری از افراد در ظل شریعة الله کاری دشوار نبوده است" (پیام ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳) فعالیت مداوم و پیگیر چند سال گذشته لازم بوده که "حیات جامعه بهائی را به نوعی بنا کنند که نیازهای افراد جدید بهائی را برآورد و قائم بالذات باشد." (قرن انوار، ص ۸۷) تعدادی از مجموعه‌های پیشرفته در آفریقا و آسیا اکنون به این الگوی پایدار واصل شده‌اند. در سایر نقاط جهان، احباء بسرعت برای اكمال دوره‌ها و برقراری اقدامات اساسی اقدام کرده‌اند، اما یادگیری لازم برای تماس با نفوس و توسعه تعداد مسجّلین مستلزم وقت و تلاش بیشتر خواهد بود. این نکته حائز اهمیت است که جریان توسعه منابع انسانی برای این احباء فی نفسه هدف نشود، یعنی هدفی که به آنها اجازه دهد اقدام به تبلیغ را به زمانی در آتیه ایام موکول نمایند.

تجربه جوامع در مورد رشد در چند سال گذشته نشان داده که موفقیت در تبلیغ مستلزم کسب قابلیت‌هایی توسط آحاد مؤمنین است. یکی از مهارت‌های اساسی یادگیری برای دعوت دوستان و همسایگان به شرکت در اقدامات اساسی و مبادرت به آن با اعتماد به نفس و به طور منظم و مرتب است. می‌توان مشاهده کرد که بعضی از افراد با شرکت در فعالیت‌های امری، بخصوص حلقه‌های مطالعه، خود به خود به امر وابسته می‌شوند. لذا، در چنین مواردی وظیفه این است که تشخیص دهیم اقبال به امر مبارک در قلوب آنها صورت گرفته و آنها را قادر سازیم به طریقی بدون مرز مشخص به جامعه پیوندند. سایرین در مسیر تحرّی به هدایت بیشتر نیاز دارند. حضرت باب نیز به این امر مهمّ شهادت می‌دهند: "اکثر الخلق ضعفاءً إن شرح صدورهم و ترفع عنهم شبهاتهم لیدخلون فی دین الله." (منتخبات آیات، ص ۹۵) در جمیع موارد، آنچه که لازم است تعهد کامل قلبی برای یادگیری است که چگونه مبلغی مؤثرتر و کارآمدتر شویم تا برای لیک گفتن به این صلاهی بیت‌العدل اعظم آمادگی یابیم:

ما به طور اخصّ از آحاد احبّاء در جميع نقاط دعوت می کنیم که در ابلاغ پیام حضرت بهاءالله به تعداد فزاینده‌ای از هم‌وطنان خود بیش از پیش به بذل مساعی جمیله پردازند، و از آنان دعوت کنند که به تحرّی حقیقت پرداخته به امر حضرت بهاءالله اقبال نمایند. (ترجمه)

بعضی از بهائیان مبلغین طبیعی و پرحرارتی هستند که استعدادهای آنها باید در چارچوب نقشه مورد استفاده قرار گیرد. آنها در جميع نواحی و مناطق می‌توانند در جذب متحرّیان به اقدامات اساسی مشارکتی وسیع داشته باشند. بعلاوه، در مجموعه‌هایی که مؤسّسات در حال مبادرت به برنامه‌های فشرده‌ی رشد هستند و طرح‌ها از روش‌های مستقیم تبلیغ استفاده می‌کنند، گروه‌های تبلیغ اگر معدودی از نفوسی چنین پر شور و حرارت داشته باشند که بتوانند آنها را الهام بخشند که "خوف بگذارند و تردید به کناری نهند و حسّ عدم کفایت خویشان را بالمرّه ترک گویند" (ترجمه - پیام ۳ مارس ۱۹۷۷ خطاب به جميع محافل ملی)، در کمال شهامت با نفوس علاقمند تماس حاصل کرده آنها را به اقبال به امر مبارک هدایت کنند، می‌توانند بهره‌ فراوان ببرند.

البته، در ماه‌های باقیمانده از نقشه پنج‌ساله، توجّه شما همچنان بر دو حرکت اساسی و مساعدت به تشکیلات و آحاد احبّاء برای رسیدن به رشد بارز در حتّی‌المقدور تعداد زیادی از مجموعه‌ها، متمرکز خواهد بود. در مناطق متعدّد، پیشبرد جریان مؤسّسه همچنان در اولویت قرار خواهد داشت. اولویت دیگر تقویت مساعی جاری برای بهره‌برداری از قوا و مهارت‌های احبّاء در اجرای وظایف توسعه و تحکیم می‌باشد. به کار گرفتن منابع انسانی بنفسه به انحاء مختلف خود را متجلّی می‌سازد: درصد معیّنی از احبّاء دوره‌ها را تمام می‌کنند و بنفسه وارد میدان خدمت می‌شوند؛ برخی از آنها در جلسات بررسی و تأمل برانگیخته و بسیج می‌شوند؛ برای دیگران، ممکن است مشاوره تک به تک با عضو هیأت معاونت یا مساعد ضرورت یابد. اعضاء هیأت معاونت و مساعدین ایشان دارای مسئولیتی خاصّ دارند که از یاران در هر مرحله از جریان مؤسّسه حمایت کنند و آنها را در مساعی مبذوله برای اقدام بر مبنای تعلیماتی که دریافت کرده‌اند همراهی نمایند؛ یعنی، به آنها کمک کنند که جلسات دعا و مناجات را برگزار نمایند، در ملاقات‌های خانه به خانه آنها را همراهی نمایند، یا در راهنمایی حلقه‌های مطالعه به آنها مساعدت نمایند.

بالاخره، درست همانطور که شما و معاونین شما در طلایه جریان مؤسّسه بوده‌اید، اکنون به شما توصیه می‌کنیم که اعضاء هیأت معاونت و مساعدین را بسیج نمایید که اجرای طرح‌های تبلیغی را هدایت نمایند، تا تعداد فزاینده‌ای از برنامه‌های فشرده رشد تا پایان نقشه آغاز گردد. برای تحقّق این هدف، درک

روش کار در جریان مزبور - مراحل مختلف در دور توسعه و تحکیم، ضروری است، اما کافی نیست. آنچه که علاوه بر آن لازم است، احیاء تبلیغ است، "دعوت مردمان از هر نوع و استعداد به خوان نعمای ربّ الجنود" (پیام ۱۵۲ بدیع) است. تعداد هر چه بیشتری از یارانی که در دوره‌های مؤسسه شرکت کرده‌اند، دریافته‌اند "که هر یک از آنان قادر است در حدّ توانایی خود پیام الهی را ابلاغ نمایند." (پیام ۱۵۳ بدیع) دیگر بار، حدّ غایی مجهوداتی که مستلزم تلاش بسیار می‌باشد به کار گیری مؤثر منابع انسانی ما است. همانطور که بیت‌العدل اعظم موقعی که هدف پیشبرد جریان دخول افواج مقبلین را برای ما تعیین کردند فرمودند، "هزاران هزار تن از احبّاء باید مساعدت شوند تا با استمرار در تبلیغ امرالله ... به بیان شور و نشاط ایمانی خود پردازند." (پیام ۲۶ دسامبر ۱۹۹۵ معهد اعلی به مؤتمر مشاورین قاره‌ای)

جز این، از هر یک از شما و اعضاء هیأت معاونت دعوت می‌کنیم، در ۱۶ ماه آینده، در تعاملات خود با آحاد احبّاء، که در هر سرزمینی با تمام قلب و وجود خویش برای پیشبرد فرایندهای نقشه تلاش می‌کنند، قلوبشان را به نار اشتیاق به تبلیغ مشتعل سازید. به شما توصیه می‌کنیم، با سرمشق قرار دادن خود و با تشویق آنها، شعله‌های خلوص و ایمان آنها را چنان مشتعل سازید که شور و شوق جدیدی به تبلیغ یابند تا "اجازه ندهند یومی بگذرد مگر آن که نفسی را تبلیغ نمایند."^۲

باشد که حیّ قدیر شما را هدایت فرماید و مجهودات شما را مداومت بخشد.

با تحیات ابدع ابهی

دارالتبلیغ بین‌المللی

رونوشت: ایادی امرالله جناب علی محمد و رقا

هیأت‌های مشاورین قاره‌ای

^۱ توضیح مترجم: این عبارت در توفیق اول سپتامبر ۱۹۳۳ حضرت ولی امرالله خطاب به یکی از احبّاء زلاند نوآمده است (Arouhani، ص ۳۴)

^۲ مکتوب ۳۰ مه ۱۹۵۶ از طرف حضرت ولی امرالله خطاب به حضرات ایادی مقیم ایالات متّحده و نیز مکتوب ۱۵ ژوئن ۱۹۵۶ از طرف حضرت ولی امرالله خطاب به بهائیان لافایت (صفحات ۳۲۱ و ۳۲۲ *Compilation of Compilations*)